

LOCAL GOVERNMENT AND ADMINISTRATION IN THAILAND: A STUDY ON INSTITUTION AND THEIR CULTURAL SETTING*

By Frederick James Horigan

หนังสือเดือนผู้เขียนไทยนวนิยายพันธ์ในการทำประชุมว่าด้วยการปักคราฟ ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น แห่ง จังหวัดเชียงราย พ.ศ. 2502 ผู้ความเห็น 353 หน้า

ผู้เขียนขอทายนพนิรุตติ์ว่องนไก่เข้ามาค้นคว้าศึกษาหารือข้อมูลประกอบการเขียนในประเทศไทย และได้รับความช่วยเหลือร่วมมือจากคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไทยนี ดร. นาถีย์ หุตระนันทน์ คณบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์ เป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำทางโครงสร้างในการเขียนและการค้นคว้าหัวข้อเรื่องที่นักศึกษาสนใจ ให้รวมความร่วมมือจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ในกระบวนการของการเขียน ผู้เขียนขอกราบบังคมัชณ์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ที่ด้วยจังหวัดให้ให้ความช่วยเหลือร่วมมือเป็นอย่างดีในส่วนการดำเนินการของผู้เขียนขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน ตลอดจนผู้อ่านทุกท่านที่ได้อ่านและให้ความคิดเห็น ที่จะช่วยให้ผู้เขียนสามารถปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ดียิ่งขึ้น

หนังสือเดือนเป็นหนังสือที่แต่ละน้ำศักขรานิพนธ์ในชั้นปฐมฯ น้ำ
เดือน เป็นหนังสือทางวิชาการดึงประกันได้ดี หนังสือเดือนนี้สาระสำคัญน้ำศักขรานิพนธ์
สำคัญที่สุดที่นักศักขรานิพนธ์ต้องอ่านและหันทันใจเกี่ยวกับการปฏิบัติของห้องสอน
การบริหารงานและความเป็นไปในสังคมของประเทศไทย อย่างไรก็ตามก่อนมีชื่อผู้พิพากษา
ของพระองค์อยู่บ้างเกี่ยวกับตารางหัวเรื่องต่อต่อต่อๆ หนึ่ง เพราะการเก็บสอดห้องอยู่กันนนนนน
ไม่ถูกต้อง

นบทิพยานพนธ์ เรื่องนี้ ผู้เขียนได้เริ่มต้นค้นคว้าเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชาติไทย ตลอดจนนิยามเพียงประเพณี ชุดความเป็นอยู่และความเชื่อถือทาง ๆ ของคนไทย ที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ผู้เขียนได้เขียนขออภัยเกี่ยวกับส傢พหงກົມສ່າດຕົວ อาชีพ ความเป็นอยู่ และส傢พหงກເທິງສູງຂອງชาติไทยในปัจจุบัน ให้อ่ายางด้วยคพอส່າມຄວາ ผู้เขียน ได้ค้นคว้าประวัติความเป็นมาของชาติไทย ในสมัยก่อนหน้าจะเกิดตนย้ายอพยพดังมาทางใต้ ตลอดจนสำนารถราบรวมคงสามารถได้ก้าวสู่ไทยเป็นบັນແຜ່ແລ້ວ รุ่งเรืองเป็นอย่างมาก ใน

* หนังสือเล่มนี้มีได้พิมพ์ออกจำหน่ายทั่วไป และได้จัดพิมพ์ขึ้นมาซึ่งจากไม่ทราบว่า
จัดตั้งโดยจะอ่าน อาจจะขออภัยได้จากห้องสมุดคณารังสีประศาสนศาสตร์.

ทั้งการปกครอง ประชาชนมีความร่วมเย็นเป็นสุข กษัตริย์สมัยนี้เรียกว่า “พ่อขุน” หรือ “พ่อเมือง” ปกครองประชาชนด้วยความรักและความเอาใจใส่เชิงพ่อปกครองดูแล ตลอดจนยังดู祜กันบ้างเป็นอย่างที่สุด

เมื่อสิ้นสมัยสุโขทัย ก็มาถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยนักษัตริย์มีอำนาจมากขึ้น ไทยเหตุท่องารยารามและความเชื่อถือทางพราหมณ์และอินเดียเข้ามาประปัน ฐานะของ กษัตริย์เปลี่ยนจาก “พ่อขุน” หรือ “พ่อเมือง” กลายเป็น “พระเจ้า” ไป สมัย อยุธยาฯ ได้มีการปรับปรุงการปกครองค่อนข้างในสมัยพระบรมไตรโลกนาถได้แบ่งการบริหารราชการเป็นแบบดุลศึกษา 4 คือ เวียง วัง ศรี นา แบ่งแยกหน้าที่กันท่า นอกจากนี้ได้มีการแบ่งแยกหน้าที่และพื้นที่ออกเป็น 2 ฝ่าย คือสุธรรมายก เป็นฝ่ายพดเรือน และ สมุหกดาโหน เป็นฝ่ายท่าทやり ตลอดสมัยอยุธยาการปกครองของไทยเป็นแบบสมบูรณ์ monarchy ขึ้นมาตั้งแต่กษัตริย์ ประชาชนไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปกครองอยู่เลย เมื่อสิ้นสมัยอยุธยาต่อมาถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ การปกครองก็คงดำเนินตามแบบเก่าก็ตาม แบบสมบูรณ์ monarchy แต่ได้เริ่มเปลี่ยนแปลงในสมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 ไทยเริ่มติดต่อสัมพันธ์กับชาติตะวันตก ได้มีการปรับปรุงประเทศให้ก้าวหน้าขึ้นและได้มีการเปลี่ยนแปลงให้ก้าวหน้าด้วย

หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองปี 2475 การจัดระบบการปกครองแม้จะพยายามให้เป็นประชาธิปไตยก็ตาม แต่สำนักงานการปกครองส่วนใหญ่ตกอยู่กับส่วนกลาง การปกครองมีตักษณ์เป็น Highly Centralization ส่วนท้องถิ่นถูกควบคุมจากส่วนกลาง มากขึ้นทุกที่ ๆ จนเม่นทบราบทว่าส่วนการปกครองท้องถิ่นไม่มีตักษณ์ที่เรียกว่าเป็น Self Government เดียว

เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ผู้เขียนได้เรียนขอขบวนยังข้าราชการหน้าที่และขอขอบเขต ของกระบวนการบริหารของกระทรวงมหาดไทยตลอดจนวิธีการบริหารงานของเทศบาลและแขวงจังหวัด ไว้ก่อนข้างจะเขียน ผู้เขียนได้กล่าวว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นถูกควบคุมโดยส่วนกลาง อย่างเด็ดขาด การควบคุมที่ส่วนกลางมีต่อส่วนท้องถิ่นนั้น ทางคุณภาพก็คือ ทาง personnel ทาง decision-making และทาง finances.

สุกท้ายผู้เขียนได้ให้เห็นว่าอิทธิพลดของการปักกรอบแบบเก่า ๆ ยังคงผังห้องอยู่ในชั้นราชการไทย การทำงานด่าง ๆ ยังคงมีความรู้สึกโนกติดแบบเก่า ๆ ก็ แต่ที่ดูบันทึกพยายามเปิดมายังมองมาสู่แผนใหม่ ระยะนี้จึงเป็นระยะหัวเริ่งหัวหอด มีทั้งสิ่งเก่าและสิ่งใหม่ ประปันกัน ดึงมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในหลายกรณี ผู้เขียนได้ให้ขอคิดและวิจารณ์ความเมื่นไปของสังคมไทยไว้อีกย่างน่าสนใจความแนวทางและทิศทางของผู้เขียนเองในฐานะนักวิชาการและนักประชาธิปไตยแบบช้าๆ ดูจะหนักหัวเรื่องนิดเดียวเป็นหนังสือที่น่าอ่านเด่นหิ่ง ตัวนักวิจารณ์ความตุกติกของมากน้อยเพียงไหนนั้น ย่อมแสดงถึงผู้เขียนจะพิจารณาดูอย่างตามเหตุผลและความเหมาะสมตามที่ควรจะ

ผสม เพชรจิรัส

○ ...เกียรติและเงินทอง การสอนให้รู้โลก การระบุจังหวัดร้าย^{*}
 (คุ้ยกล่าวสรรเสริญสังคัดสีห์) ความเพลิดเพลิน และ^{*}
 การใช้สั่งสอนให้รู้ด้วยชื่อย่างไม่เบื่อหุ เป็นประจำชน์^{*}
 ของการประพันธ์ ○

ภาครุณ. อัจฉริยาสกุล,
 แปลโดย ป.ส. ศาสตร์ (พิมพ์เมืองนุสาร์ในงานพิมพ์กิจศพ
 พุทธวิจาร์งค์ เกษตรพิรัญชก์, ๒๖๐๔) น. ๖